

Ὁ ἰδιαίτερος προστάτης τῶν Μοναχῶν

† Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Ἰωραποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ

ΕΙΝΑΙ ἀρκετὰ πειστικὴ ἡ διήγησις, τὴν ὁποία δημοσιεύουμε ἐν συνεχείᾳ, ἀπλοποιημένη ἀπὸ χειρόγραφο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Δοχειαρίου, γιὰ δύο πράγματα:

α) ὅτι ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος εἶναι ὁ ἰδιαίτερος προστάτης τῶν Μοναχῶν καὶ

β) ὅτι πολὺ ἀμαρτάνουν ὅσοι καταφέρονται ἐναντίον τοῦ Μοναχισμοῦ, δηλαδὴ ὅσοι εἶναι *μισο-μόναχοι* καὶ *καλογερομάχοι*.

* * *

«Ἐγινε κάποτε Πατριάρχης τῆς ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλὴμ κάποιος μὲ τὸ ὄνομα Ἀμῶς, ὁ ὁποῖος ἀπὸ ἐνέργεια δαιμονικὴ ἦταν μισο-μόναχος, παρὰ τὸ ὅτι προηγουμένως ἦταν Μοναχός, ἂν καὶ ἀνάξιος.

Κατὰ παραχώρησιν Θεοῦ, κάποιος Μοναχὸς ἔπεσε σὲ ἀμαρτία· ὁ Ἀμῶς, ἀντὶ νὰ τὸν συμβουλευθῆ γιὰ νὰ τὸν φέρῃ σὲ μετάνοια καὶ νὰ μὴ κολασθῆ, τὸν συνέλαβε, τοῦ ἔβγαλε τὸ Ἀγγελικὸ Σχῆμα, ἔπιασε ἕναν χοῖρο, τοῦ φόρεσε τὸ Σχῆμα καὶ τὸν ἀπέλυσε μέσα στὴν Πόλι, πρᾶγμα τὸ ὁποῖο ἐλύπησε πολὺ τὸν Κύριό μας.

Λοιπόν, τὴν νύκτα ἐκεῖνη φαίνεται στὸν Πατριάρχη ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, φοβερίζοντας αὐτὸν καὶ λέγοντας:

“Ἐπειδὴ οὕτως ἐποίησας, ἀτιμάσας τὸ Σχῆμά μου, μέλλω δίκην ποιεῖν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ!”.

Ὁ Πατριάρχης ἐξύπνησε μὲ φόβο καὶ τρόμο καὶ ἄρχισε νὰ κτίζῃ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου ἔξω ἀπὸ τὴν

Πόλι ἀπέναντι τοῦ Ἁγίου Στεφάνου ἀνατολικά.

Ἀφοῦ τελείωσε τὸν Ναὸ καὶ πλούσια τὸν ἐκόσμησε, προσευχόταν ὀλόψυχα, νηστεύοντας καὶ ἀγρυπνώντας, νὰ τοῦ συγχωρηθῇ ἡ ἁμαρτία ποὺ ἔκανε, νὰ ἀτιμάσῃ δηλαδὴ τὸ ἅγιο Σχῆμα.

Ἀλλὰ τί συνέβη; Φαίνεται πάλι σὲ αὐτὸν γιὰ δευτέρη φορά ὁ Ἅγιος Ἰωάννης καὶ τοῦ λέγει:

“Ἀλήθειαν λέγω σοι, ὅτι εἰ καὶ ἄλλους πέντε Ναοὺς κτίσεις μοι, μείζονας καὶ ὠραιότερους, οὐ συγχωρηθῆς διὰ τὴν ἁμαρτίαν, ἣν ἐποίησας, ἀλλὰ δίκην ποιήσω μετὰ σοῦ, ἐν τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως!”.

Μετὰ ἀπὸ ὀλίγο χρόνο ἀπέθανε ὁ Ἀμὼς καὶ τὸ ὄνομά του ἐξαλείφθηκε ἀοράτως ἀπὸ τὰ Δίπτυχα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μας Ἀναστάσεως!».

* * *

Ὁ Μοναχὸς ἔχει ἀφιερῶσει τὴν ὑπαρξί του στὸν Θεὸ καὶ δὲν ἀνήκει στὸν ἑαυτό του, ἀλλὰ ἀποτελεῖ τίμιο κτῆμα καὶ μέλος ἅγιο τοῦ Ἀγγελικοῦ Τάγματος.

Μὲ τὴν μοναχικὴ καθιέρωσι καὶ τὴν τελετουργικὴ ἔνδυσι τοῦ εὐλογημένου Σχήματος, ὁ Μοναχὸς λαμβάνει τὸ **δεύτερο Βάπτισμα** καὶ γίνεται «**Θυσιαστήριον Κυρίου**», θυσιαστήριο ἅγιο καὶ εὐλογημένο,

«ἐν ᾧ καὶ ἐξ οὗ εὐχαὶ καθαραὶ προσφέρονται τῷ πανυψίστῳ Θεῷ, θυσιαστήριον πνευματικῶς ἰδρυμένον».
(Ὁσίου Νείλου Ἀσκητοῦ)

Ὁ Ὅσιος Ἐφραίμ ὁ Σῦρος λέγει, ὅτι

«ὅπως ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔταξε στὸν Θεὸ καὶ πρόσφερε σὲ Αὐτὸν κάποιο δῶρο, διὰ μέσου τοῦ Ἱερέως, δὲν ἔχει στὸ ἐξῆς ἐξουσία νὰ ἀφαιρέσῃ αὐτό, ἂν ἴσως καὶ μεταμεληθῆ· ἐὰν δὲ συλληφθῆ νὰ ἐπιχειρῆ κρυφὰ νὰ τὸ ἀφαιρέσῃ, δὲν θὰ συγχωρηθῆ ὡς ἀφαιρέσας τὸ ἰδικό του, ἀλλὰ θὰ τιμωρηθῆ ὡς ἱερόσυλος· ἔτσι καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀφιέρωσαν τὸν ἑαυτό τους στὸν Θεὸ δὲν ἐξουσιάζουν τὸ σῶμα τους».

Ποιός λοιπὸν θὰ ἀποτολμοῦσε νὰ περιφρονήσῃ, νὰ ἀτιμάσῃ, νὰ κατακρίνη, καὶ τὸ χειρότερο νὰ διασύρῃ, νὰ ἐμπαίξῃ καὶ διακωμωδήσῃ τὰ πνευματικὰ αὐτὰ *θυσιαστήρια*, δηλαδὴ τοὺς Μοναχοὺς, τὸ ἱερὸ Σχῆμα τους καὶ γενικώτερα τὴν *Ἀγγελικὴ Πολιτεία*;

† *IB' Κυριακὴ τοῦ Ματθαίου,
Ἰωάννου Προδρόμου,
Ἀποτομὴ τιμίας Κεφαλῆς
29.8/11.9.2005*

